

متن پرسش

سلام علیکم، در این پیام می‌خواهم از استاد طاهرزاده ی گرامی، تشکر فراوان کنم. من در دو سوال قبلی که پرسیده بودم خیلی مضطر بودم و حالم بسیار بد بود و دوره ی فشار و بیماری و بلای فراوانی را در اوج تنهایی، پشت سر گذاشته بودم و در همین حد پاسخ گویی شما، بسیار دلم آرام گرفت و آرامش خاصی از خواندن پاسختان دریافت کردم و فرموده بودید به آغوش پر مهر علی بن موسی الرضا پناه ببرم و همین کار را کردم و بلاها و فشارها کمتر شد. و با اینکه تا این سن هنوز کربلا نصیبم نشده بود خیلی عجیب و معجزه آسا همه ی شرایط به خصوص رضایت همسرم، برای رفتن به کربلای من فراهم شد و نایب الزیاره تان در تمام حرم ها بودم و تحت قبة الحسین دعاگویتان بودم. باز هم از شما و تمام کادر عزیزتان تشکر می‌کنم. فقط از شدت تنهایی و بیماری و فشارهایی که طی این ۲ سال گذراندم، نمی‌توانم درس بخوانم و نمی‌دانم چه کنم، آیا باید خودم را مجبور کنم به درس خواندن یا نه، پایان نامه ی ارشد فلسفه ام مانده است و مهلتی هم ندارم ولی اصلا توان نشستن پای کار را ندارم، یا نمی‌دانم الان کدام کتاب درسی فلسفی را بخوانم یا صوت درسی اش را گوش دهم. فعلا فقط صوت های شرح چهل حدیث شما را در حال گوش دادن هستم. تنهایی و بدون استاد و بی هم مباحثه ای درس خواندن بعد این همه بلا و بیماری، برایم سخت هست. چه کار کنم؟ باز هم ممنون و سپاسگزارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چه فرصتی از این بیشتر که میدان تفکر فلسفی خود را که مسلم یکی از ابعاد نهفته هر انسانی است از طریق رشته دانشگاهی هرچه بیشتر رشد ندهید؟ تفکر فلسفی بزرگ تر از درس دانشگاهی است یک نوع به خود آمدن است و راهی است تا ما هرچه بیشتر در میدان حضور خود با خود، خود را بیابیم. موفق باشید